

[Foged.]

verdensmarkedet, så har regeringen ansvaret for den arbejdsløshed, som bliver følgen heraf. Såfremt man havde vedtaget vort skattelettelsesforslag og det havde været vedtaget forud for lønforhandlingerne, ville det, som jeg tidligere har sagt, have været muligt at forhandle om lønningerne på et helt andet grundlag, og man kunne have forventet, at lønoverenskomsterne ville være blevet afsluttet på et væsentligt lavere niveau. Under sådanne forhold ville vor konkurrenceevne have været væsentlig bedre for landet som helhed.

Jeg har ønsket at sige dette som en afsluttende bemærkning i denne debat ud fra den betragtning, at skattelettelsesforslaget vedtaget i tide i væsentlig grad ville have medvirket til, at landet fremover i de nærmeste år konkurrencemæssigt havde været bedre stillet.

Jeg anbefaler altså de af os stillede ændringsforslag til vedtagelse; og som jeg tidligere har sagt, enkelte af de af regeringen stillede ændringsforslag kan vi også tiltræde.

Poul Møller: På mit partis vegne kan jeg anbefale tingets ærede medlemmer at stemme for samtlige de i betænkningen optrykte ændringsforslag. Det er jo udtryk for mit partis positive indstilling, at vi således stemmer ja til alle ændringsforslagene. Det er imidlertid med den største sorg, vi i dag må konstatere, at det ikke er lykkedes at enes om udskrivningsloven for det kommende år. Jeg havde lagt megen vægt på . . . , ja, det kan ikke nytte, at den højtærede justitsminister smiler og morer sig, fordi jeg sørger; det er der ikke noget som helst sjovt ved. (*Justitsministeren* [Hans Hækkerup]): Jeg tænker på ændringsforslag nr. 2!). Ændringsforslag nr. 2, det er da et fortrinligt forslag for familieforsørgere . . . nej, for resten ændringsforslag nr. 2 stemmer vi ikke for. Den højtærede justitsminister har fuldstændig ret; der har sneget sig et mindretal ind, som vi ikke har kendt før!

Jeg skal så sige om situationen og de forhandlinger, der har været ført i udvalget, at det har været umuligt, således som det ærede medlem hr. Foged allerede har sagt, overhovedet på noget område at trænge

ind med synspunkter, der kunne få regeringspartierne til at tage hensyn til os. Vi har tilbudt en lang række forhandlingsmuligheder under udvalgsdrøftelserne. Vi har fra punkt til punkt spurgt, om ikke det var muligt at få en virkelig realitetsdrøftelse f. eks. om statsejendomsskatterne. Vi har her fremført, at regeringen jo stod i den situation, at den vidste, der måtte gøres noget for at billiggøre boligbyggeriet, og at der måtte gøres noget for at billiggøre produktionsvilkårene for landbruget. Man vidste, der var en situation, som eventuelt kunne koste flere statsmidler, og vi har spurgt: kan vi da ikke enes om at nedsætte statsejendomsskattepromillerne? Kunne man ikke tage et skridt her? Selv om det kostede statskassen nogle penge, var det snart tjent ind igen i form af, at staten gav et mindre tilskud til et eller andet foretagende — men nej.

Vi har spurgt regeringen, om det ikke kunne anses for at være rimeligt, at en del af overskuddet blev opsparet af borgerne i stedet for af staten — men nej. Den højtærede finansminister interesserede sig ikke for nogen opsparingsordning. Det offentlige overskud, den offentlige opsparing var den højtærede finansministers eneste interesse.

Vi har foreslået, som det ærede medlem hr. Foged sagde, at vige fra vort principielle krav om 2 500 kr. som skattefri opsparing og gå ned til 1 500 kr. — men nej.

Vi har fremhævet, at der dog var en idé i, om man samtidig med de lønforhøjelser, der nu kommer til udbetaling, skabte sådanne opsparingsbegunstigelser, at en del af denne lønforhøjelse og indkomststigning frivillig blev bundet i opsparing, så at vi fik den investeringskapital, der skal til — men nej fra regeringens side.

Vi har fremhævet, at uddannelsesproblemerne lå os på sinde ved vort forslag om begunstigelser i ligningsbestemmelserne, så at forældre, der selv bekoster deres børns uddannelse, får en skattelettelse, og vi har spurgt, om dette kunne indgå i skatteligningen for det kommende år — men nej.

Vi har stillet forslag om at fremme opsparingen på den måde, at der blev givet adgang for flere indekskontrakter for en værdifast alderdomsopsparingsordning for de mennesker, der kunne have interesse heri,